

nā. s aliquātulū montosā t vallosā. Etrñdet. q̄ h̄ ē cā. qr qn̄ hō incedit cōtinue t vniiforme fatigat iñstrā siue ptes corporis q̄b̄ ambulat si cut genua. crura. t tibias. Un̄ qr i istis iñstris ambulādi p̄tinue tenet vna forma mot̄ i via plana. iō cōuenit hoī maior fatigatio t maior labor. In pcessu xo nō plano vbi aliqñ ascendiſ t interdū descēdit. n̄ sp̄ tenet eadē forma in iñstris hmōi nectales ptes vniiforme verā tur p̄tinue s alternati. qr ascēdēdo pl̄ laboram̄ i genib̄ t tibib̄. descēdo xo i femorib̄. et pp̄f ista alēnationē labori int̄ ptē supra genu t reliquā sb̄ genu i via nō plana p̄tigit minor labor t minor fatigatio. alēnati igif abulem̄ n̄c vallosa. n̄c motosa. Illo mō n̄c moralē cōti git i viuēdo xtuose. Fragilitas ei hūana nullo mō pmittit q̄ mēs t studiū hoīs vniiforme extendat i p̄teplatōe nec itez expedit q̄ hō sp̄ descēdat ad opa vite actie circa mōm. qr tē fieret nimis arid̄ t ideuor. iō sic hō ē p̄posit̄ ex aia t corpe. d̄ q̄z nūero fatigaf corp̄ p̄ ōnes vigilias. studia t p̄teplatōes. t aia desic cat t fatigaf descēdēdo t se occupando circa tpalia primis dispēlando. t sic alternati t vi cissim debem̄ incēdē. vt q̄tūcūq̄ possim̄ fatigationē t tediū deuitem̄ i viuēdo deo t int̄ dū ascēdere p̄teplādo. Et postea descēdē pri mū iuuādo. In c̄ figura iacob vidit angelos ascēdētes t descēdētes d̄ celo ad terrā. t d̄ terra ad celū vicissim. Gen. xxviiij. Jo legif in vi taspat̄ p̄dicatoz. q̄ qdā iuuenis q̄suiet a fratre gardiano q̄ fuit hō sc̄tūs qd̄ eēt sibi vtili: xl̄ ōrib̄ ilsistere. seu se studiūs sc̄pturaꝝ occu pare. Qui ille rñdit. Quid inq̄t est meli sp̄ bibere aut comedere. Etiō vtiq̄ sic ista cōpetūt alternati fieri sic et illa. Et notans orat dauid ad dñm vt faciat sibi viā notā i q̄ dō ambulare cū ait. Notā fac mihi viā in q̄ ambulē. t b̄ ne cessē hñt petere omēs alij hoīes. qr dīc sap̄ies. Est viā q̄ videt hoib̄ iusta. nouissima aut ei ducūt ad mortē. s. culpe t gehēne. Proi. xiiij t. xvij. Et scire hāc viā. s. supbie. auaritie. tē. multi nota ē. Sz nō ē final̄ solacioſa. Sz scire viā bonā multū p̄fert ad solatiū ambulātibus qr ceteri parib̄ ipa d̄r ambulāti breuior q̄z via ignota eiusdē q̄ntitatis. Nā Aristo. de pbleumatib̄ pte. v. pbleumate. xxv. qrit. q̄re abulātes viā t nescientes q̄ta ipa ē apparet nobis lōgior q̄z qn̄ scim̄ ea. t freqn̄t ei q̄ntitatē exp̄ti. Et rñdet qr aia i tali via palogisaf qdāmō in seip̄a. Exp̄it ei aia istā cōseqn̄tiā eē certam. Scio mēsurā h̄ vie. ḡ ē finita. Et qr nescit mē surā alteri vie. iō arguit q̄si a negatōe ancedē tis h̄ vie. nescio inēurā. igif est infinita. Et sic cito decipiſ. Isto mō moralē homies dati vi tis non iudicant qr alij hoīes p̄nt viuere virtuose. Un̄ hō luxuriosus mirat quō aliq̄s pos

sit huare ppetuā cōtinētiā. Hō gulosus estiat q̄ null̄ p̄ face abstinentiā. Hō iniust̄ t cupid̄ credit q̄ oīs hō cupit h̄re diuitiāz abundātāz tō oīs hō iudicat aliū h̄m semetiūm. sic doc̄z Crys. de ope imperfecto. omel. xxxvij. Dis hō h̄m se estimat alterū. nō em̄ pōt ipē meli senti red̄ aliq̄ q̄ sentit d̄ seip̄o. Ecce fornicari? nemine estimat eē castū. Last̄ nō facile suspicat de fornicatione. Supb̄ nemine putat hūile. Hu mil' nemine credit supb̄. t sic d̄ alijs. Est ḡcā q̄re via x̄tūl t p̄nie t sc̄e religiōis putat labo riosa t diffīcl. ipa i expientia t ignorātia. Et q̄hō. i. aia paralogisaf a seip̄a. sūt em̄ ml̄ti q̄b̄ i q̄dragesima p̄cedēti p̄fitētib̄ ē p̄nia in iuncta salutarī vt videlz amodo teneat vias x̄tūl. s. hūilitat̄. largitat̄ tē. Sz q̄ ignorat p̄fectū ipaz. iō declinat ad p̄ores. Quib̄ dīc hic re. vj. State sup vias. s. x̄tūl. videte t m̄frage d̄ semis antiq̄s q̄ sit via bōa. t abulate in ea. t iuciel req̄ez aīab̄ v̄ris. ad quā nos p̄du feria sc̄da pasce. (cat tē.

Slnenobiscū do-

mine. qm̄ aduesperascit. et inclinata ē iā dies Luç. xxiiij. Exp̄ietia docet t sic est qn̄ infirm̄ h̄z circa se medicū bonū t fidelē tūc infirmitas sua aliquantulū mitigaſ. volēte igif recedē medico. rogatiūm vt dignet manere. Et h̄ mitigationis infirmitat̄ cā ē dupr̄. Una est medici cū ifirmo p̄fabulatio. d̄ q̄ dīc Phila retus i tractatu d̄ crisi. Lōfabulatio qdē lang uenti vna cū medico morbū t freqn̄t mitigat ipm̄q̄ lāguētē stabilis t p̄huat. Allia ē infirm̄ sup sanitate forſt imaginatio. Nā cū medicus p̄ns ē ifirm̄ p̄fude d̄ sanitate imaginat. d̄ q̄ dīc ph̄s i pbleumatib̄ Id sup q̄ q̄spans aut timēs p̄fude imaginat̄ fuerit h̄ ipm vt freqn̄t accidit t p̄tigit. Sic recitat Eulicenna d̄ lepra. Qui leprā icidit ex valida imaginatōe quā fecerat d̄ leprosis. Et Ipocras i li. epithomorū ait. Columbe ex domo depicta quā ihabitat. pullos varij colori generat t educat. Et auer rois dīc. Qui scādes i altū imaginat̄ fuerit ci tius ipē cadit. Eodē mō ifirm̄ ob p̄ntiā t p̄solationē medici futurā sibi sperās sanitatē citi' qualescit. Moralē p̄ infirmū itellige p̄ctōrē d̄ q̄p nūero oli fuit dauid q̄ait p̄s. vj. Misericordia dñi qm̄ ifirm̄ sū tē. Sz p̄ medicū baudi p̄fessorē q̄ ē medic⁹ aiaz. cū q̄ sp̄cōrī p̄fessiōe locut̄ fuerit. t ex xo t p̄fudo cordis ifirmitatē suā spūale detexerit. d̄ ifirmitate sua qualescit. Sic sp̄f d̄ ml̄ti. t vt p̄fido d̄ oīb̄ q̄l̄ t p̄fudētē p̄terito loq̄ndo cū suis p̄fessorib̄ p̄ctā p̄fitedo. sūt p̄secuti sanitatēz. Quia dicit Aug. i ep̄la ad volusianū. Vera siq̄d t ex cor de facta p̄fessio sanitatē infert aut vitā languido t ifirmo. Spūalr̄ at p̄ medicū itellige xpm̄

In festo pasce

q de seipso dicath. ix. Nō est op' valētib'
medicus s male hūitib'. Iste medic' venit ve-
raciter i suo venerabili sacrō ad infirmū homi
nē loquēs spūalit'. Be q locutōe dic p̄. Audi
am qd loquaſ in me dñs de'. t vere btūs ē hō
q audit locutionē dñi. q; ip̄e loquiſ boi pacez
hortādo ad humilitatē. castitatē t ceteras vir-
tutes ex qb' hō i aia qualescit. iō dñt homies
deuoti xp̄m bonū t fidelē medicuz rogarē. vt
apud eos dignes diutius p̄manere dicentes:
cū duob' aplis in emauis eūtib'. Mane nobi-
scū dñe. In q vbo tria breuiter tangūt. Prio
deuota xp̄i exhortatio. ibi. Mane nobiscum
Scđo festina mortis appropinqtio. ibi. qm ad
uesperascit. Tertio oī statuū declinatio. ibi
et inclinata est. Quātū ad p̄m ponit deuota
xp̄i exhortatio videlz ad manendū cū dicitur
Mane nobiscū dñe. Dicūt naturales hō qui
vult secū apes retinere dž aliqua facere t aliq
remouere. illa dž facere. s. flores circa aluearia
plātare. t mel apibus dimittere. t b his quid
moraliter significant dixi in ope de sc̄is. feria
sc̄da resurrectōis. ser. ii. Mane nobiscuz dñe
vbi h̄es. Qui vult v̄gineā apem xp̄m apud se
tenere dž plātare in cor suū in q xp̄s manet ro-
fas dilectionis. absinthiū passionis. rutā oratō
nis. violā festinatōis. t oliuā pacificatiōis t c̄.
Et q; ibidē de istis posui. iō ad p̄ns ponere p̄-
termittit. Sz illa dž remouere sic h̄ exli. Pal-
ladij. Primū est v̄etus q marie nocet apibus
Iō dñt aluearia nō lōge ponit a domib' vel in
ortis i pte secreta. t a v̄etis remota. ita q ven-
tis frigidioribus altus paries resistat. Mo-
ralit p v̄etu vno mō intellige supbia velelatō
nē. Sz p aluearia corda human a. in qb' si sint
mūda habitat v̄ginea apis xp̄s ih̄s solus. qd
dicit Henasius in diffinitōib' ecclesiasticorū
dogmatū li. ii. Illabi autē mēti illi. s. pure soli.
huic est possibile q creauit. Qui vult ḡ xp̄um
apud se tenere: dž ventum supbie ab alueario
cordis remouere. Est ḡ notandū sicut quattu
or sunt venti p̄ncipales. s. oriental. meridiona-
lis. occidental t septentrional. sic etiā sūt qttuor
venti seu sp̄s supbie h̄m Grego. xxiiij. moral.
Prima ē estimare bonū qd h̄z a seipso habere
Sc̄da estimare se desup cū suis meriti accepis-
se. Tertia iactare se h̄re qd nō h̄z. Quartā de-
spectis ceteri singulariter se velle videri. His
oībus v̄eti dž hō muꝝ altū humilitatē oppone-
re. q; humilitas est loc' dei in q libenf reqescit
Juxta illud Elsa. lxvi. Sup quē reqescit sp̄tri-
tus me' n̄li sup hūile. Alio mō p v̄etu intelli-
ge dyabolica temptationē. q; dyabol' p̄ncipalr
h̄ sacro tpe pascalī insidial suis tēptatiōib'
n̄ris bonis opibus q fecim' in qdragesima. vt
ea destruat. t xp̄m quē in sacratissimo sacramē-
to suo accepim' a cordenō expellat. Quia di-

cit btūs Aug'. Bonis opibus insidial vt pe-
ant. Iō aponēda est firma altitudo parieti. i.
fortis custodia hūilitatis. Quia hūilitas sola
dyabolicis oblistit tēptatiōib'. Sicut patet d
btō Antonio q ait. Vidi oēs laq̄os inimici tē-
sos i terra. t ingemiscēs dixi. Quisputas trās
eat ista. Et audiui vocē dicētē mihi. Sola hu-
militas Sis ḡ humilis vt xp̄s tecū maneat in
alueario cordis vt tēptatiōes dyaboli possis e
uadere. Scđm qd nocet apibus. t facit eas re-
cedere ab aluearib' est frigus. iō aluearia eaz
in calidiori loco ponere debemus. Et vt dicit
palladius. q; parietes eaz debet esse opositi
soli. Vas etiā ipaz dž esse de ligno qd vim frī
goris ad eas nō p̄mittit. Un in t oia vt ip̄e re-
fert. meliora sūt aluearia d̄ cortice suberī facta
vbi h̄ri p̄nt. q; nō trāsmittit vim frigoris aut
etiā calorū. Quāuis em apes timeant frig'. m̄
nō diligūt excessiuū calorē s tpatū. Un pessi-
ma vasa sūt q in hyeme gelat t i estate calefūt
Moraliter p frigus intellige accidit q christi
fidelibus. q dñt eē sicut apes solliciti t fructu
osi summe nocet q; corda ipoz vitis replet.
Quia sicut ager spinas p̄fert et tribulos t ce-
tera inutilia. n̄li v̄tilibus seminat' fuerit. Sic
hō spinas t tribulos vitioz germinat q xp̄m
repellūt n̄li v̄tilib' occupatōib' serepleat. Iō
dic Fulgē. iiiij. li. m̄rtologiaz. Fugaf angeli.
irritat de'. S̄trabif dei mun'. dū anim' hūa-
nus accidiosus ad celestia fuerit t infirm'. Iō
dž hō ad locū calidū redire ōonis. t ad secre-
tū p̄teplātōis t actōis bone. vbi feruor spiritu
excitat. t dyabolus effugaf. Quia dic Aug'
Nō facile capit a tēptatiōe q bono vacat exer-
citio. Iō in vita spatz dixerit sentores. opante
monachū demone vno pulsari. Ociōsu v̄o in
numeris spiritib' deuastari. Tertiū qd nocet
apib' t eas auolare facit ab alueario ē loci ad
itus. Lū em̄ loca alueariū freqnt adeūt nocet
apib'. Sic etiā cū aluear cordis n̄ri sepe a ma-
lis cogitatōib' freqntat. apis v̄ginea ih̄s xp̄t
fugaf. q; dic Greg. Ad deū mēs tot gressibus
accedit. q; morib' bonis pficit. Et rursum. tot
gressib' lōge fit q malis cogitatōib' decrescit
Iō cogitatōes n̄re vel affect' dñt respicere cri-
stū vt p̄siderat laborib' t passiōib' q̄s sustinu-
it ip̄e p nob. alleuent̄ labores n̄ri t nō attedi-
emur i eis. Quartū qd nocet apibus ē loc' seti-
dus. vñ dñt aluearia earū collocari ab oib' q
sunt horēdi fetori vt stabul. balneis. coqnis.
fusorijs. t hmōi. t a fetorib' sceni. t etiā nō de-
bent ponit i loco vbi resonet echo. q. s. ad hūa-
nā vocē falsa imitatiōe r̄ndet. Sic boni hoies
xpiani q xp̄m v̄ginea apē in alueario cordis
posuerit. dñt se a p̄sortis t a familiaritatib' p
sonaz corruptaz t infamataz remouē: vt vi-
delz eos i malo nō sequat. Iō dicit Seneca in

Sermo

III

epla ad Lucillū. Cū illis puerari debes q̄ te meliore facturi sunt. Illos autē dimitte q̄s tu meliores facere nō poteris. Et rō est quare se dñt a p̄sortis maloꝝ remouere. ne videlꝝ eoz fetore. i. infamiꝝ et corrupta pueratioꝝ vel ipsi in cōscia vel in fama ledant. qz ait p̄s. Cū sctō sanctus eris et cū viro innocentie innocens eris. Et cū electo electus eris. et cū puerlo puertoris. Et principalis sacerdotes q̄ quasi q̄tudie xp̄m in sacro sumū dñt se remouere a familia ritatibus mulierū. qz dicit Hiero. ad occianū de vita cleri. Prima inq̄t tēptamēta clericorū sunt frequentes mulierū accessus. Idē di. ego iudico si cū viris femine habitēt nō deerit demonis tēptatio. Et. xxxiiij. di. c. hospitiolū tuū aut raro aut nunq̄ terat pedes feminaz q̄r nō pōt corde toto cū deo habitare q̄ seminarū accessibꝝ copulat. Jo dñt sibi cauere a blāditōribꝝ q̄ ad modum echonis vnicuiq; deceptōrie resonat. i. loquūt iuxta v̄bū suū. i. put cre dūt ei placere. qz tales decipiūt audiētes Esa. iij. Nopule meꝝ q̄ btm te dicūt. s. tibi blādien- do ip̄i te decipiūt. Et puerb. xxix. Qui blan dis fictisq; f̄monibus loquit amico suo. rethe expandit gressibus eius. Jo dicit p̄s. Oleum aut p̄tōris nō in piguet caput meū. Sup q̄ di cit Aug. Oleū est falsa laus adulatoris. q̄ mē- tes a rigore emollit. Quintū q̄d nocet apibus ēfumus canceri adusti. Quid em p̄ cancrū ad- ustum nisi mūdus accipiat malo igne auaritie et luxurie inflāmatus. Quia. s. Job. v. Totus mūdus in maligno. i. in malo igneꝝ cupiscētie positus est. Cancer em lune mutabilitate seq̄t qz fm detrimentū vel augmentū lune repletōꝝ et vacuitate patit. Et sitr ip̄e mūdus fm fortu ne volubilitate mutat. qz. s. Job. ii. Ecce mūdus trāsit et cupiscentia eiꝝ. Et qdā metrista dicit. Ludus fortune variaſ velut orbita lune Huiꝝ ḡ canceri fumus tūc ad apes ptingit quādo vel ad mūdi affectus v̄l'rene occupatiōis actus. bonos hoies inuoluit et inuoluedo eos spūalr occidit. cū xp̄s q̄ ē vita aiaz ab eis rece dit. Ideo exhortat būs Jobes. s. Job. ii. No lite diligere mūdū neq; ea q̄ i mūdo st. Sextū q̄d nocet apibꝝ est q̄rūdā floꝝ vel herbaꝝ succus sicut sūt titinallꝝ. elleborꝝ. cassia. cucuiner aggressis. et silia. qz amaritudo impedit dulcedinē mellis. Jo dñt ab aluearibꝝ penitus remoueri. et dñt ponī iuxta arbores vel herbas. qbꝝ amaritudo nulla rñdet in flore vel in succo. qd aut̄ moraliter amarus herabaz succus signat nisi voluptatū et libinis actus plenos a maritudinibꝝ. Juxta illud Prouerb. v. Fau distillās labia mulieris meritricis. et nitidius oleo guttur eiꝝ. nouissima aut̄ illiꝝ amara sunt q̄si absinthiū. In q̄ oñdere voluit Salomō q̄ voluptas carnalis qbꝝ intelligif p̄ mulierē. vt

Inq̄t Pascasius. Iz i p̄ncipio vel sti medio. i. cogitatu vel actu hñt delectationē. in fine tñ reli quūt amaritudinē. Un incipit a melle. procedit ad oleū. et terminat in absinthiū. Hic gest succ' amarꝝ. s. luxurie fructꝝ. quē v̄gīea apis xp̄s multū abhorret. Quia fm Berñ. Belicata ē diuia p̄solatio. et n̄ dñf admittētibꝝ alienā. Hic ppter breuitatē potes cludere. si als v̄deris expedire. Utum ad scdm ponit festina morti appropinq̄tio cū dic̄. Qm̄ ad uesperas cit q. d. finis vite hois vel etiā mūdi appropiq̄at. Nā vesp vno mō idē est q̄ finis vite. iuñ illud Esa. xxxviii. Mane v̄lq; ad vespam finies me. q. d. q̄ dedisti mibi initū: vt essem. dab eti am vite terminū p̄ mortē. Alio mō idem ē q̄ finis mūdi. Juñ illud p̄s. Cōuertenſ ad vespaz scz iudei q̄ i fine mūdi veniēt ad fidē et sic adue sperasit. qz finis vite. s. mors ppe est. et continue ad mortē currit. Jo vita nra cōpat multi rebus. sed nūq; vel raro alicui rei p̄manēti vt stabili. s. sp rebꝝ trāsitoribꝝ v̄caducis. Cōpa tur em aliquān̄ herbe v̄l'flori. qn̄q; nubi. qn̄q; ro ri. qn̄q; hospiti. qn̄q; cursori. Hec oia sūt trāsitoria. momētanea et caduca. vt dic̄ Holcot super li. Sap. lectiōe. xvij. Primo igīt et secūdo herbe et flori cōpat. Ps. lxxix. Mane sicut herba trāseat. mane floreat et trāseat. vespe decidat induret et arecat. fm glo. p̄s. vitam humānā in tria tpa diuidit. In puericiam. adolescētiā. et senectutē. Tpe puericie cōpat herbe nōdū florenti. In adolescētia cōpat herbes florenti. Un tūc dñ dñ hoie q̄ ē i floribꝝ suis. Et ppter duplices etates. p̄mas dic̄bis mane. Ter tiū v̄o tps qd̄ ē senectus vocat vespe. Dic̄ ergo mane. i. i puericia. trāseat māe. i. i adolescētia floreat et trāseat. s. dñ mūdo. qz. s. tā pueri qz adolescētes moriūt. Sz vespe. i. i senectute decidat p̄ ifirmitatē. et induret p̄ mortē. et arecat p̄ resolutionē i puluerē. Tertio cōpat vita nra nubi. Juñ illud Sap. ii. Transeat vita nra sīc vestigiū nub et sīc nebula dissoluet. Et Job. vij. Sīc nubes p̄trāsūt et p̄sumit. sīc q̄ de scēdit ad infernū nō ascēdit. Sīc ei nubes fm naturales de inferioribꝝ eleuaf calore celesti. et ascēdit volatq; i altū ad tps et qn̄ est in sua altitudine circūfer̄ et agitat et inuenit sine q̄tete. et tā dē iterato r̄soluta i terrā descēdit. Ita hoies i vita p̄nti oriūt dñ terra. eleuātur ad dignitates et honores. vbi circūagitāt et inq̄etāt. de dignitatibꝝ decidūt. et queritūt in terrā. Juxta il lud Job. iiij. Abstulit q̄si vētus desideriū meū et velut hubes p̄trāsūt glia mea et salꝝ mea. Q̄ aut̄ i nullo gradu. in nulloq; statu v̄l'dignitate est q̄es pfecta. pulcre declarat Boetius d̄ p̄sol. phie. li. ii. psa. iiiij. Quis inq̄t est tā cōposite felicitati vt nō ex aliq; pte cū star̄ sui q̄lita- terixet. Anxia em est res humanoꝝ p̄ditō bo

Feria secunda in festo pasce

noꝝ. Et q̄ vel nūq̄ tota pueniat. vel nunq̄ p-
petuo subsistat. huic censu exuberat. s̄ est pu-
dozi degener sanguis. Hūc enī nobilitas notū
facit s̄ angustia rei familiaris inclusus mallet
esse ignotus. Ille vtroq; s̄. tā censu q̄ nobilita-
te circumfluus. id est circundatus vitam cele-
bem deflet. id est vitam castaꝝ. Ille nuptiū fe-
lix. sed orbatus liberis. alieno cēsum nutrit he-
redi. Alius prole letatus. filii filieue delictis
mest' illacrymaꝝ. Idcirco nemo facile cū for-
tune sue p̄ditōe cōcordat. Inest em̄ singul' qd̄
inexpt' nesciat. aut qd̄ exp̄t' exhorreat. hecil-
le. Quarto cōpaf vita nr̄a rori. Osee. vi. Vita
nr̄a q̄sī nubes matutina. t̄ sic ros mane trāsīs.

Et Sap. xj. cōpatur gutte roris ān̄ lucani qui
descēdit ī trā. vbi gl. diē. Ros ān̄ lucanus est
ros in matutino generat' ān̄ ortū sol. Et talis
ros oriēte sole statī exiccas. t̄ a terra absorbet.
Et dīc Arist. iij. metheoroz. q̄ p̄manētia rori
ēnīl vniꝝ dici. Sic ēd vita nr̄a. Quito cōpaf
vita nr̄a hospiti. Eccl. xxix. Transi hospes t̄
orna mēsā. t̄ q̄ i manu hēs ciba ceteros. Quili-
bet em̄ nr̄m stat i vita ista sic i hospitio nō sic i
domo. Jō dīc Tuli dī senectute. Sapiens ex
bac vita discedit tāq; ex hospitio nō ex domo
Lōmorādi em̄ diuisoriū natura dedit nob̄ non
bitādi locū. recepr̄ i hospitio vsl̄ b̄z dom̄. le-
cti. vasor̄ t̄ hmōi. s̄ nō dñiū. nihil em̄ secū au-
fert. s̄ emit libere t̄ expēdit. Et sic i fine dī oīb̄
cōputare tenet. Sic ēd nob̄. i vita ista sumus
i hospitio b̄z mūdi. vsl̄ mundanoꝝ h̄re possu-
mus. s̄ nihil asportare nobiscū i morte. Jūx il-
lud Job. xvij. Diues cū dormierit nihil secū
auferet. Un̄ mūd̄ silis est busardo. de q̄ ferūt
fabule. q̄ hoies recipe solebat hospitio s̄b spē
pietati. Sz postea explorata optunitate. occi-
debat eos. Isto mō mōs s̄b spē fauor̄ t̄ amici-
tie admittit t̄ aduocat ad diuitias dignitates
t̄ honores. vt p̄ gulas. libidies t̄ p̄cupiscētias
occidat. Itē mōs ēq̄sī hospitator̄ q̄ q̄tidienu-
uos hoies recipit. t̄ receptos a domo emittit.
Quia generatio p̄terit. et generatio aduenit.
Eccl. j. Et tal hospitator mīta fac. Vr̄o vsl̄
dom̄ t̄ v̄tēsilī suor̄ p̄cedit hospitib̄. s̄ nō dñi
um. ita t̄ mōs v̄tētiā patuit s̄. v̄tēsilī mūda-
noꝝ p̄cedit hoib̄. s̄ nihil p̄mittit secū asporta-
re s̄ cū qb̄ intravit cū illis t̄ exhibit. Jūx illud
Eccl. v. Sic egress̄ ēnud̄ dī v̄tero m̄ris sue.
sic reūteſ. t̄ nihil aufert secū de labore suo mi-
serabil̄ p̄sus infirmitas. quō venit sic reūteſ.
Et. j. Thi. vj. Nihil itulim̄ i hūcmōm. haud
dubiuꝝ q̄ nec auferre possum̄. Sc̄d̄ idē suc-
cessiue v̄edit diuisis. Quidat em̄ camerā t̄ ho-
spites denudat. vt hospites em̄ stramia aut
paleas. t̄ cū recesserit camerā iterato mundat
vt illas paleas alij dñuo em̄at. Et h̄ p̄st̄ ē ap̄d
gallicos. Et sic mōs eādē dignitatē idē mane-

riū idē offm̄ successiue v̄edit diuersis. Tertio
hospitator nō p̄mittit hospitē em̄ meliora ex
hospitiū suū. Un̄ l̄z sit vīnū meliꝝ. meliores a-
uene. t̄ melior panis i hospitio vicino q̄ ibi. n̄
l̄z hospitato illa cōparere. s̄. postq; hospitiū su-
um acceperit q̄cqd̄ necessariū ē ab hospite suo
emit. Sic mūdus nō p̄mittit gaudiū celi em̄.
nec delitias ex mūdū exēutes. l̄z sint meliores
q̄ ip̄e habeat. Nō em̄ vult lex mōi q̄ hō largi-
at elemosynas. s̄ q̄ expendat circa delitias. t̄
circa p̄pas. Un̄ Wreg. xiiij. moral. c. xiiij. De
sideriū celestiū nesciūt. q̄ cor i voluptatib̄ ter-
renis defigūt. Quarto hospitator pulch̄ vul-
tu ondit. Jūx illud moral. Hospitib̄ letū dēs
onđe vultū. Et obediens hōi deseruit. Sz i si-
ne strictissime cōputū exigit. Sic fac̄ mōs hōi
quē intēdit decipe. Optimū em̄ ei vultū ostē-
dit. sic xp̄o fecit iudas q̄n̄ eū tradidit. Jō dicit
Aug. i ep̄la. lxvij. ad Bioscoꝝ. Quidus em̄
piculostorē blādis q̄ molestis. magi cauēdus
cū se allicit diligi q̄ cū se ammonet cogitq; p̄tē-
ni. Heille. Seruit igis hōi ad nutū. dat sanit-
atē diuitias t̄ amicitias. Sz i fine strictissimū
cōputū exigit dī expēsis. Un̄ Aug. li. cōfessio.
Amatores mūdi cuiꝝ rei grā militat. maior n̄
poterit esse spes v̄ra i mūdo q̄ vt amici sū. s.
mōi. Ibi qd̄ nisi fragile. plenū piculis. p̄ qd̄ p̄
iculū venit ad maius piculū. Dereat hec oīa
dimittam̄ b̄ vana t̄ inania. t̄ p̄feram̄ nos ad
solā acq̄sitionē eoꝝ q̄ finē nō h̄nt. Vita em̄ hec
misera ē mors incerta subito surrepit. et post
h̄ negligētē supplicia luēda sūt. Quito hospit-
ator recedētē hospitē t̄ nō reuertētē seu reuer-
suꝝ obliuioi p̄petue tradit. Sic t̄ mōs hōiem
p̄ mortē recedētē p̄petue obliniscit. Eccl. xj.
Galicia vniꝝ hōre obliuionē fac̄ luxurie ma-
xie. t̄ i fine hois denudatio op̄m illiꝝ. Sap. ij.
Nomē nost̄z obliuionē accipiet t̄ nemo hēbit
memorā op̄m nr̄oꝝ. Sexto cōpaf vita nostra
cursori. Job. xj. Dies mei velotiores fuerunt
cursorē. trāsierūt t̄ nō videāt bonū. Ex his iam
eliciſ q̄ hoies p̄tinuo tēdūt ad mortē. t̄ dom̄
ac palatia deserta dimittūt. Jō Aristo. in poe-
tria adducē fabulā cuiꝝ dā poete. qddā palatiū
desertū deplozatis i his xp̄bis. Dom̄ egregia
cōpungor ad lachrymas tuā intuens solitudi-
nē. Et illa cōtremuit cōpassa mīhi. pp̄f lachry-
maz multitudinē vbi inq̄t q̄sō sūt q̄ q̄ndā te in
habitaueſt. t̄ iocūdā vita cū securitate t̄ tpis
amenitate duixerunt. At inq̄t illa. Epales exi-
stētes cū tpe trāsierūt t̄ me q̄z sub sorte tpis trā-
sitoriā dimiserūt. Res nempe nec stabiles sūt
q̄ cū fluxu tpis fluxibles fluūt. Hec r̄fūsio hūi
palatiū p̄cordat r̄fūsioni. j. Job. ij. Quid̄ trā-
sit t̄ p̄cupiscētia eiꝝ. Ad exponēs Aug. dicit.
Ecce inq̄t mūdus trāsit t̄ p̄cupiscētia eius qd̄
vis gamare tpalia. t̄ trāsire cū tpe. An xp̄um

amare et in eternū vivere. **R**ex taliū fluiū trāsit. Et tñ iuxta fluiū nata est arbor dñs ih̄s. **J**uxta illud p̄s. **E**t erit tāq̄ lignū qđ plātatuꝝ est securis decursus aquaz. **R**aperi in p̄cep̄ te ne lignū voluit te amor mūdi. tene xp̄z. **Q**uid si amatis istā miseriā fluidāq̄ vitā vbi cū tāto labore viuistis. **Q**uarto magis amare debetis illā vitā eternā. vbi nullū dolorē sustinebitis. **V**ulpecula trāstura glaciē. apponit aurem ad glaciē. et si audire aquā currēt et fluentē fortiter s̄b glacie nullo mō p̄fidit de illa glacie. qđ enim tenuis ad supportādum eā. **I**sta cautela debemus nos vti. **G**loria mūdi est q̄si qđā pulchra et splendēs glacies. qđ delectabile est honorari ab hoib⁹. p̄asci. potari. et vestiri olicate et h̄e magnā familiā cui possint iperare. **S**ed caudū est qđ ista glacies est valde fragil. auscultat diligēt. et audies murinur aquaz trāse uniuī s̄b ista glacie Apoc. xvii. **A**queml̄te pli mlti. Aduertas et audias qđ mō transit vnuſ rex in mortē. mō vnuſ comes. mō vnuſ ep̄us mō vnuſ miles. et sic de alijs multis. et ideo de ista glacie mundane glorie nō est confidendum. **Q**uia dicit Rabanus in legenda de omnibus sanctis. Transierūt cuncta que t̄paliter festine celebrāt. **S**ed diceret quis. ex quo antiqui patres tandiu vixerunt. s. ccc. annis et nongētis annis. **M**atisalem nongentis. et. lxxix. annis. **H**en. v. Quare ergo vita modernorū hominū tamcito aduerserascit. i. ad mortē festinat. **A**d hoc dicūt doctores qđ causa huius est potissima hominū malicia. **Q**uia viri sanguinū et dolosinō dimidiabunt dies suos. **E**t d̄ bis dicit Sap. iiij. Si celerius defuncti fuerit non habebunt spem. s. saluationis. **S**i autem boni cito de hac vita sumunf. hoc ideo fit ne p̄ maliciam immutarenf. **J**uxta illud Sap. iiij. Placens deo factus est. raptus est ne malitia immutaret intellectum eius. aut ne fictio deciperet animam illius. **H**e his dicitur Sap. iiij. **J**ustus si morte preoccupatus fuerit in refri gerio erit. quasi diceret. **J**ustus iusticia generali. i. virtuosus si preoccupatus fuerit morte id est ante maturā etatem mortuus fuerit. i. in iuuentute vel media etate. nihilominus i refri gerio erit. **E**t dicit Holcot. lectione. cxlvii. et ponit exemplum de quodam viro sancto et literato qui mortuus inuentus fuit. sedens iter libros suos in cathedra sua. et habens in gremio suo librum aptum. **C**unq; alij cōpatientes aduenirent. et multum de tam subita morte tristarentur. Considerantes diligenter inueniunt manum suam sup librū iacentem. et in dicem extensuz sup hec verba. **J**ustus si morte preoccupatus fuerit et. **I**deo dicit Petrista. **M**ors hominis subita quam precessit bona vita. Non m. nūt merita si moritur ita. **S**i

autem volueris habere alias rationes festine mortis hominū modernorum. vide rationes tā longe vite patrū antiquorum. et p̄ oppositū in uenies. quare tam cito nūc hoies moriuntur. **S**unt autē quinq; cause et rationes longe vite antiquorū quas ponit Nicolaus d̄ lyra. super **H**en. v. **P**rima fuit ex bonitate complexionis primorum parentū. Fuerunt em̄ a deo immediate formati. et sic optime complexionati. sic qđ ad longiorē vitam dispositi. **S**ecunda quia temperate vixerūt. **T**ertia ex bonitate nutrimenti. quia an̄ diluuium terrenascentia fuēt meliora qđ post. quia diluuium fuit p̄ maiori parte ex aquis maris. **U**nde **H**en. viij. **R**upti sunt fontes abyssi. **E**t aque ille inducit sterilitatē. et sic reddūtur terrenascentia peiora. ex quibus breuiatur vita. **Q**uarta ex bono aspe ctu siderum sup illam regionem in qua mane bant. quia aspectus multum facit ad longā vitam. **Q**uinta vt p̄ longam vitam hominū cito multiplicaretur genus humanū. **S**ed diceret aliquis. nunquid mors inflcta sit pena. p̄ pecatis primi parentis. **A**d hoc dicit doctores qđ sic. **N**atura em̄ humana creata fuit cum do no originalis iusticie. p̄ quod anima habuit p̄fectum dominium sup corpus. ppter ea potu it corpus vniificare et regere sine lesionē. v̄lq; cunq; infirmitate: et ideo habuit potentiam nō moriendi. **I**stud autem dominium fuisset datum sibi p̄ se et suis qđdiu fuissent deo subiecti. **Q**uando autē peccauit. istud dñum merito p̄ didit: et ideo corpe deserente voluntarie deus creatorē suū (sicut diffuse declarat sc̄tū **A**ugusti. li. xij. d̄ ciui. dei: et in multis exemplis) et sic de facultate moriendi incidit liberepro se et p̄ suis necessitatēs moriendi. **I**deo dicendum qđ mors est homini naturalis. et pena inflcta. sicut dominus daret suo seruo originalem libertatem. et ppter ingratitudinem pua ret eūs sua libertate. tunc seruitus foret isti naturalis et penalis. **I**deo dicit Aug. iiij. de ciui. dei. c. xv. Constat inter catholicam fidem censes ip̄am nobis mortem corporis non longe nature. quia nullam mortem deus homini fecit. merito inflcta est p̄ p̄ctis quando peccatum vindicans deus dixit homini in quo tūc om̄s eramus. **T**erra es et in terram ibis. **H**augustin⁹. **S**ed cōtra hoc possit aliquis sic arguere. **O**mne p̄positū ex cōtrarijs naturaliter dis soluitur. corp̄ humanū est h̄mōi qđ ex quattu or elementis cōtrarijs et. ppter ea moriuntur bestie que nunq; peccauerunt. ergo similē homines. quia equalis conditiōis videntur i cōpositiōe. et cōplexione ergo in resolutiōe. **P**re terea qua ratōne mors fuisset inflcta. p̄ primo p̄ctō tanq; pena iusta. eadem rōne debz modo infligi p̄ quocunq; peccato mortali. et sic debe

Feria secunda in festo pasce

ret hō q̄ cito peccaret mori. Ad qd̄ dicēdū q̄
lz hō sit cōposit⁹ ex cōtrarijs tñ ppter donum
supadditū nature pserual⁹ fuisse a morte. vñ
vez est q̄ oē cōpositū ex ḥrīs corrūpī. natu-
ralit̄ tñ fit incorruptibile ppk donū supaddi-
tū sīc fit p̄ resurrectionē. S̄z de bestijs dic q̄
nūq̄ illud donū habuerūt. sīc nec eaz vñq̄ po-
tuerūt dona obedire. t̄ iō i eis nō ē mors pene
s̄ nature. In hoie aut̄ lz natura i se p̄siderata
sit mortal. habuit tñ donū q̄ morte carere po-
tuisset. Ido i nobis est pena qd̄ in eis ē natura.
Hic p̄cludene p̄ls aggraueſ. Q̄tū ad etiū
ponif in pdicto xbo oīm mundi statuū declia-
tio cū p̄cludif. Et inclinata est iā dies. Abi p̄
diē qlibet hō sanguine xp̄i redemptus intelligi-
tur. Qd̄ p̄z p̄ Job.iiij.c. vbi legif de angelo a-
postata dices. Nō cōputet in diebus anni. q.
d. nō ptinget ad veniā cū redēptis hoib⁹ apo-
stata angel⁹. Isti inq̄ dies spūales redempti
videlz hoies. inclinati sunt iā de bono i maluz
de malo in pei⁹ t̄ de peiore heu iā i pessimum.
Sīc t̄ b̄ p̄querif dāuid p̄.xiiij. H̄es declina-
uerūt simul inutiles facti sunt. non est q̄ faciat
bonū. nō est vlc̄ ad vñū. i. vald̄ paucos. Id̄i
mo ḡvide de statu spiritualiū platoꝝ qualit̄ ē
inclinatus. nā añ tpa p̄terita erat plati similes
aq̄lis. de qb⁹ d̄r i li. xij. p̄petatū seu rez. q̄ ha-
bent pedes dextros maiores sinistris. diligēt
pullos suos nutriūt. imo corpus suū ponūt in
ter eos et sagittariū ad defendendum eos. Ca-
pra etiā p̄da ita sunt liberales q̄ etiā auib⁹ assi-
stentib⁹ curialit̄ impartiunt. Quid moraliter
p̄ duos pedes nisi affectiō es p̄moy platoꝝ
designant. Una quā habebāt ad aias sibi cō-
missas. Aliā quā habebāt ad redditus ad de-
cimas. q̄ est pes sinister. Zelus tñ aiaꝝ q̄ pes
dexter lōge fuit maior. nā multomaḡ intēde-
bāt saluti sibi cōmissaz aiaz q̄ cōgregatiōib⁹
sibi appropataꝝ decimaꝝ. sīc btūs Amb. tñ di-
lexit aias subditox suox vt cū aliq̄s lapsū suū
p̄fiteret. sic amarissime flebat q̄ illum s̄l flere
cōpellebat. Diligent̄ etiā nutriuit pullos suos
q̄ rāte liberalitatis fuit q̄ oia q̄ h̄re poterat ec-
clesijs t̄ paupib⁹ sibi nihil retinens tribuebat
vt dicit sua legēda. Quidā etiā ipoꝝ p̄ sibi cō-
missis nō solū sbam s̄ etiāz corpus posuerūt. sīc
refert. iiii. dialo. Greg. d̄p̄no noīe palino. qui
cuncta q̄ h̄re potuerat ab epatu captiuis largi-
tus est. Lūq̄ nihil h̄ret q̄ potentib⁹ captiuis
daret. die qdā qdā vidua aduenit q̄ filiū suum
in captiuitate esse p̄hibuit. t̄ a viro dei p̄cium
postulauit vt filiuz suū liberaret. Sed vir dei
inquirēs. t̄ nihil apud se inueniēs. dixit muli-
eri qd̄ possim dare nō habeo. sed memetipsuz
tolle. t̄ filiū tuū redimas. me vice illius in sui
tium tradas. Qui secuz p̄gens. se p̄ filio vi-
due in captiuitatē dedit. Ecce q̄ tanq̄ aquila

fidelis corpus suum p̄ subditis suis exposuit
atq̄ dedit. Quidā etiā p̄moy platoꝝ ipsorū
captā p̄dā sue lbe et diuitiaz sibi assilentibus
t̄ longe positis imptiti sunt. sīc btūs Greg. de
quo legif q̄ tante fuit largitatis. q̄ nō solū p̄/
sentibus sed etiā longe positis in monte synai
ministrabat. Et alij multi bona sua. sc̄z ecclia-
stica indigentibus curialit̄ cōdiuidebāt. eorū
miserias supportando vt quilibet tūc tpis dice-
re possit suis subditis. Exo. xix. Nos ipſi vi-
distis quō portauerim vos sup alas aquilarū
t̄ assumpserim mihi. Et vnicuiq̄ potuit dice-
re illud p̄s. lxxvij. Dauit eos in innocētia cor-
dis sui. t̄ intellectibus manuū suarū deduxit
eos. Sed heu moderni nōnulli plati non dico
de oībus siles sunt strutionibus. bubonibus
et vulturibus. Et prim⁹ quidē siles strutōib⁹
Strutōes em̄ vt inquit mḡ. xij. li. h̄nt pēnas
sed a terra nō volant. t̄ Job. xxxix. d̄r. Pēna
strutōis siliis est pēnnis herodij. Et dīc Gre.
sup hec verba. q̄ silitudo hec est solū in colore
sed nō in virtute. q̄ penne silitudinē h̄z. s̄ vo-
lat̄ celeritate caret. Moraliter p̄ pēnas uno
mō intellige scientias quas h̄nt plati. t̄ tamen
sp̄ manent in terra. s̄. terrene cōuerlationis. et
nunq̄ volat̄ in altū doctrine t̄ p̄dicationis ci-
bando subditos suos cibo spirituali. iō de tali
t̄ uno quoq̄ dicit Bern. Rem p̄fecto p̄ximi-
tenes si donis scientie t̄ eloquentie adornatus
verbum bonū qd̄ possit p̄delle multis. inutili
atq̄ damnabili silentio ligas. Alio mō p̄ pē-
nas subaudi multas dignitates. beneficia t̄ p̄
bendas. quas multi h̄nt. de quorū forte uno
duo paupes clericū sustētari possent. t̄ adhuc
semp manent in terra damnabilis cupiditas.
quotidie tales p̄bendas augmentando t̄ raro
vel nunq̄ se eleuant in altū cōpassiōis paupi-
bus subditis subueniēdo Qd̄ tñ est p̄tra illud
canonis. lxxxij. di. c. eps. Eps paupib⁹ vel in-
firmis qui debilitate facient suis manibus la-
borare nō p̄nt victū et amictū quātū sibi possi-
bile fuerit largiaſ. nā refert Petrus damiani
Quidā abbas valde misericors habuit lāpre-
dā bñ p̄patā. ecce qdā paup ad ianuā illud si-
bi dari postulabat. qd̄ abbati opositum erat.
mittit abbas ei integrū p̄scē quē accipiēs pau-
per cū papside cūcīl vidētib⁹ celū penetrabat
Scđo quidā siles sūt bubonib⁹. nā vt dīc ma-
gister li. xij. p̄p̄. q̄ bubones diligūt ecclias p̄
pter oleū. lumē em̄ extinguūt. Sic uno mō re-
aliter qdā amāt ecclias ppter pinguedinē p̄/
uentū t̄ annaliū pensionū. nō em̄ interrogāt d̄
p̄rō ecclie. s̄ magis de eiūdē p̄guedie t̄ fru-
ctuosa pēsiōe. s̄ nesciūt hi q̄ hec t̄palia ecclie
sūt suox rectox submersiuā. Quia d̄r Apoca.
xij. Hisit serpēs ex ore suo p̄ mulierē aquaz
tāq̄ lumen vt eā faceret trahi a flumine. Ser-

Rp̄s ē dyabol⁹. mulier ē ecclia. quā serpēs ille
 antiqu⁹ tpaliū abūdātia qrit sbmergere. alio
 mō qdā amāt ecclias. ppter dignitates. nā dīc
 Bern⁹. ad euge. papā. vidēs totū ecclie zelum
 p dignitate feruere. intuēde dignitati daf to-
 tū. scritati nihil. Tertio h̄ moralis intelligis p
 eccliam ɔgregatio malor⁹. d q p̄s. Odiui ecclie
 sā malignātiū. Hāc diligūt qdā plati spūales
 in curijs suis. ppt oleū adulatōis. d q diē p̄s.
 Oleū peccator⁹ nō in pin.ca.me. Hoc oleuz tē
 ebibūt. qn adulatōes eoꝝ libent audiūt. Qd
 est ɔ illud Exo. xxx. Hoc oleū vñctōis sanctū
 mihi erit in generatōnes vñras. caro hois non
 vngēf ex eo. Etp̄ pauca hō qcūos talezposu
 erit t dederit ex eo alieno exterminabif d po-
 pulo. Oleū istd ē laus. qnūc ē sancta cū deo ex-
 hibef. d illa nō d3 caro hois inūgi qd tēfit qn
 laus hoī mortali adulatore offert. Cōtra illd
 Eccl. iiiij. An mortē nō lauda quēq; t q talem
 adulatōne cōposuerit t alienum. s. hoiem cui
 laus nō debet laudauerit false: de iplo dei pt-
 bit. Jō sc̄tūs Paul⁹ q fuit platus a deo cōsti-
 tutus. dixit. s. Thessa. ii. Neq; ei aliquā suim
 in h̄mōe adulatōis sic scitis neq; qrētes ab ho-
 minib⁹ glāam neq; a vob neq; ab alijs. Tertō
 aliq sūt siles vulturib⁹. Vultures em vt dicit
 Greg. sūt aues fetide t imūde et vt dīc Dlini
 us i spe. na. sūt valde impie circa pullos suos
 Si ei viderit pullos suos impinguari. rostro
 t pedib⁹ eos pcutiūt vt sic fiāt ex dolore mor-
 suū macilenti. Sic qdam plati tam seclares qz
 spūales sūt fetidi t immūdi p immūdiciaz lu-
 xurie. Et tales sunt voti fractores. t pli scan-
 dalizatores. Jō dīc Bern⁹. Ue q abulāt i car-
 ne. deo placē nō pnt. t placere psumūt Tales
 etiā si viderit pullos. i. Sbditos suos bōis tpa-
 lib⁹ impiguari. pcutiūt eos rostro. qn eis occa-
 sionē suenūt vñbis detractorijs. dicēdo. Iste
 ē fornicator. Iste adulter. h̄ lusor. ille potator
 Et sic p iniustas occasiōes aut ipias extorsio-
 nes i eis piguediez sbenō pmittūt. Et si h̄ i p-
 sona p̄pā nō faciūt. tñ h̄ in suis officialib⁹ stu-
 dēt adimplere. Et d̄ vno qz tali exponit illud
 Job. xxvij. Semitā ignorat auis. nec ituit ē
 eā ocul⁹ vultur. Hec auis ē xp̄s cui semita fu-
 it pietas p quā tūc abulauit qn famelicos pa-
 uit. Job. vi. Sz hāc semitā nō ē intuit⁹ oculus
 vultur. i. impū plati q iniuste aufert lbe ping-
 uedine suoꝝ paupm clericor⁹. Nihil ei h̄ dico
 de sb̄sidis tūrib⁹ epalib⁹ ad q sacerdotes te-
 nent: vt dīc d̄ p̄b̄. t dig.c. Suscepti. li. vj. vbi
 inhibef dioceſanis locoꝝ vt ad pſentatiōz re-
 ligiosoz nullū ad aliquā eccliam recipiāt. nisi
 tñ ei d̄ puētib⁹ ipi⁹ ac ecclie corā eis fuerit as-
 signatū. Unū iura epalia pnt psoluere. t qru-
 am sustētationē h̄re. qd h̄r vbi s. Sz d̄ celi.c.
 cū aplsdī. q i cā necessitat̄ p̄t a suis cleric̄ exi-

gere sb̄sidū moderatū. Be h̄ etiā vñd. xj. q. iij
 p totū. Et qz stat⁹ platoꝝ spūaliū sic est iaz ad
 malū inclinat⁹. Jō legif i annulo pte. i. Cū pe-
 trus zenonensis eps quendā quersū clareual
 lensem. qui frequent rapiebat i extasi visitas-
 set. t peteret vt sibi aliquā visionē enarraret.
 r̄ndit Hup vidi quandā dnām speciosissimaz
 auro et gemmis ornatā. q ait ad me cū eius ex-
 cellentissimā pulchritudinē ammirarer. Que
 nam sum ego: r̄ndi. videt mihi q̄ sis btā vgo
 Et illa ait. respice me a tergo. cū eā a tergo re-
 spicerē. vidi eā putridā t vermbus scaturie-
 tem. t ait. Nūc ppndere potes me viginē glo-
 riosam nō esse. nō sum ego virgo Maria. sed
 sum m̄ ecclie. que in primo statu aplis. mar-
 tyribus. confessoribus. t virginib⁹ fui pulcer
 rima t decent̄ ornata. nūc a pte posteriori. id
 est postremo tpe. in rectoribus t platis sū pu-
 trida t corrupta t ignominia plena t argentū
 meū versum est in scoriā. vt dīc Elsa. s. Sz h̄ di-
 ctum est breuiter de platis t supioribus. dein
 de dicā d̄ sacerdotibus t simplicibus inferio-
 ribus. t p̄mo de religiosis. Pro quo nota i p̄n-
 cipio institutionis ordinū fuerunt religiosi si-
 cut stelle celi. sic ipsi sanctā ecclie decorates
 t cōtra dyabolum suis salutiferis p̄dicationi-
 bus pliantes: vt sanctus vñnicus t Francisc⁹
 quoꝝ ordines generale cōsiliū cū alios ordies
 deinceps instituti phibuit. ppter euidentez ec-
 clie vñuersalis utilitatē puenientem ex eis
 h̄ret approbatos. vt dīc de reli. domi. c. religio-
 num diuersitatē. li. vi. p Greg. decimū in cōcē
 lio lugdunensi. iō de talibus t multis ipsorum
 sequacib⁹ exponit illud Judic. v. Stelle ma-
 nentes in ordine et cursu suo aduersus syzara
 pugnauerūt. Syzara interpretat̄ exclusio gau-
 dij. t significat dyabolū. q exclusus est a gau-
 dio celi. Et multos sua deceptiōe ab eo hac-
 tenuis exclusit t excludit. Cōtra h̄c illi sc̄ti reli-
 giosi pugnauerūt. t a fauibus eius multos e-
 ruerūt. t mediantib⁹ ipoꝝ aiab⁹ celū ornaue-
 runt. vt iploref illud Eccl. xliv. Sp̄s celi glo-
 ria stellaz. s. d̄ modernis p̄dixit dñs Math. xxiij. Stelle cadēt de celo. Et b. Jobes iaz h̄
 impletū asseruit. cū dixit Apoca. vj. Stelle ce-
 li cecideſt sup terrā. Moralit p celū vno mo-
 do intelligit sc̄titas vite in qua deberēt religi-
 osi sic stelle in celi firmamento lucere. in omni-
 bus exēplū sanctitat̄ p̄bere. Em exhortatiōez
 bti Aug. in regula. In incessu inq̄t in statu et
 habitu oībus motibus vñris nihil fiat qd cui
 cunq; offendat affectū. s. qd vestrā deceat san-
 citatē. Sup quo dīc Hugo q religiosi sic de-
 bent viuere. q a nemine hoie valeant reprehē-
 di. Et subdit. Valde em est incongruūz vtip-
 si reprehensibiles viuant. quorū ordo exigit
 vt ceteris formā honestatis oīdāt. t pauc in

Feria secunda in festo pasce

terpositi. cū inq̄t s̄m s̄niaz apli op̄nos ab his
q̄ fori sūt h̄re testimoniū. sic debem⁹ viuere vt
vita p̄cordet cū noīe ⁊ pfessio teneat i ope vt
si sc̄tū sit. sc̄tā sit ⁊ p̄satio. b̄ ille. S̄z d̄b̄ celo
vite sc̄titat ceciderit iā multi. Iž nō oēs i terā
yidelz frēne cupiditat. q.d. Stelle cadēt d̄ ce
lo. i. monachi exhibūt d̄ clauſtro. diſcurrētes p̄
mōm pp̄l diuitias frēnas p̄gregandas vt ex
ponit Ansel. li. vii. similit. c. xxvii. In h̄ tñ val
de errāt. oia em̄ deberēt h̄re cōia. Quia d̄r Ac
tuū. iij. H̄es q̄ credebāt i xp̄m erāt p̄t ⁊ habe
bant oia cōia. s. in signū fraternitat̄. Et di. Ni
co. d̄ lyra. q̄ ex h̄ ois sūpl̄t religio exordiū. i q̄
nō lž h̄re p̄pa. b̄ tñ multi nō curāt b̄ dyabolica
suggeſtio pecunia cumulāt ⁊ refuāt. pp̄l qd̄
timēdū ē. q̄ cū anania ⁊ saphira q̄ p̄te d̄ agro
vēdito reſeruabāt ⁊ p̄te aī pedes ap̄lōz pone
bāt nō euadēt dānationē. Act. v. Quare d̄r d̄
ſtatū monacho. c. cū ad monasteriū phibem⁹
diſtricte in ſtute obedientie ſb̄ obteſtatiōe di
uini iudicii. ne q̄lq̄s monachoz p̄priuz aliq̄d
poſſideat. b̄ ſi q̄s aliq̄d habeat p̄riu. totū etiā
in p̄tinēti resiguet. Et ibidē i decret̄ ſup q̄daž
d̄r. Regularis q̄. p̄riu nō resignauerit. i mor
te i cimetiō ſepuli d̄z exhumari ſi ſine ſcan
dalo fieri p̄t. et dicit glo. p̄ eo q̄ i mortali pec
cato eſt. Unde in. iij. dialogoz Greg. legitur
de monacho q̄ tres aureos d̄ arte medicie acq̄
ſiuit. ⁊ occulte uſq; ad extrema horā refuauit
Qd̄ cū germano ſuo monacho eiusdē ordinis
fuissz patefactū btūs Greg. dixit illos aureos
ſecū p̄fodiēdos dices. Decunia tua tecū ſit in
p̄ditionē. Et phibuit ne cū fratrib̄ h̄ret ecclē
ſiaſticā ſepulturā. S̄z dicerēt hi q̄ ſūt de ordi
ſeti ⁊ glioli p̄ris Frāci. Nos nō dicimur mōa
chi b̄ fratres. uti clemē. dudū. d̄ ſepultu. ⁊ de
xbo. ſig. Exiui de padifo. ⁊ in alijs locis cano
nū multis. Ergo p̄dicta nos nō tāgūt q̄re ⁊ p̄
priu h̄re poſſum⁹. Ad h̄ dicūt docto. qdam q̄
ad altissimā paupertē voto ſolēni ſunt aſtricti
oēm p̄petatē tā p̄ſonale q̄z cōem abdicātes. et
taq̄b̄ d̄ craſtino nō cogitātes. q̄ ip̄oſ ⁊ alios d̄
ordibus mēdicatiū b̄ p̄cepta multo fortius tā
gūt ⁊ p̄cernūt. Quia d̄r i p̄dicta clemētina Ex
iui de padifo. Porro cū dicit ſctū Frāciſcus
voles fratres ſuos ſup oia a denarijs ſeu pe
cunia eē totaliſ alienos. p̄cepit firmit̄ fratrib̄
vniūl ſt ut nullo mō denarios vel pecunia re
cipiat p̄ ſe vel p̄ interpoſitā pſonā. Ex q̄p̄z q̄
ſi phibet ip̄is receptio pecuniaz multomagis
inhibitūt eſt ip̄is poſſidere. Sc̄do p̄ celū intel
ligif̄ ſacra ſcriptura. Juſ illud p̄s. Extēdens
celū ſic pelle. Que ſacra ſcriptura extēdit ad
oēs p̄dicatores. ab h̄ celo ſacrediſture mlti
ceciderit religiosi. q̄iā cura nō eſt eis d̄ ſtudio
q̄re timēdū eſt d̄ ip̄is q̄ insudēt luxurie vitio.
qd̄ tñ multū agguaſ i eis ⁊ deo diſplicet. Da

mo q̄r cet⁹ religiosoz eſt nobilior p̄ ſpōſa. i.
ecclia dei. nā p̄ faciē ſtelligif̄. Et iō ſpōſo ecclē
ſie xp̄o maxie diſplicet macula luxurie in eis
Un̄ ip̄e dič Cat. iij. ſpōſe ſue ecclē. Onde mi
hi faciē tuā. q̄r xp̄s liben̄ videt q̄ religiosi ſūt
mōi. S̄z q̄ magnā vult alicui p̄tumelā facere
maculat ei faciē. Sic dyabol⁹ voles xp̄o ⁊ ſpōſe ſue ecclē magnā p̄tumelā facē. laborat faciez
ei luxuria maculare. Sic p̄z i vitaſpatz. Qui
dā thebe ſenex dicebat. cū qdā die vidēt pa
trē ſuū i tēplo ſacrificatē idol. vidit ⁊ ſathanā
cū militia ei⁹ aſtātē. Quē cū ſinguli demones
adoraffent facta neq̄t ſue p̄tuleſt Un̄ ait p.
xxx. dies pl̄mos hoies vni⁹. puicte occidi ali⁹
dixit ſe p. xx. dies pl̄mos in amari ſbmersiſſe.
Tertiū dixit p. x. dies ſeinfuiſſe nuptijs. et
ſpōſū Ŋ ſpōſam occidiſſe. tmltā ſanguis effuſi
onē icitaffe. b̄ audito ſathan oīns flagellari p̄
cepit. Tādez vñ ait. p̄ q̄dragīta annos incita
ui qndā monachū ad peccādū. tvix illa nocte
cōpuli eū fornicari. Tūc ſurges ſathan ⁊ oſcu
lās eū ipoſuit ei corona quā habuit dicens. q̄
pl̄ oib̄ feciſſet. Sc̄do q̄r clauſtrales deberēt
eſſe dñi p̄riu. iō multū diſplicet ei cū ſe velint
b̄ vitio macular̄. Quia ip̄e dič i p̄s. Ambulās
in via imaculata. b̄ mihi miſtrabat. S̄z ſtio q̄r
vita clauſtralē eſt vita angelica. imitari ḡdebe
rēt vitā angelicā i puritate caſtitati. Quia vo
tū caſtitatis adeo eſt annexū regule monacha
li. q̄r cōtra illud ſummuſ pontiſex nō poſſit li
centiā indulgere. vt extra de ſtatu mona. cum
ad monasteriū. Idcirco dñt i p̄i religiosi ad e
uitādū b̄ vitū legere vel ſtudere ſm ammoni
tionē btū Hiero. d̄ ſe. di. v. ad rusticū mona
chū. c. nūq̄ ū manu v̄l ſc̄. Nūq̄ ū hori p̄ſtitu
tis. ū manu tua lib̄ psalterij diſcedat. diſcaſ ad
xbū oř ſine inſinuatiōe. vigilet ſenſus. nec va
gis cogitatōib̄ ſit patēs ſc̄. Ama ſciam ſcrip
pturaz ⁊ vitia carniſ nō amab. Sc̄do de cleri
cis aut ſacerdotiſbus ſecularib̄ b̄ notandū. q̄
olim ſacerdotes ornatū erāt p̄tinētia caſtitati
ſcia veritatis. et eminentia charitatis. Quidā
autē moderni ſacerdotes deturpant ⁊ deornāt
ſep̄ incoſtinentiā carnaliſ voluptati. Et tales
ſunt primo voti fractores. q̄r caſtitatis votuſ
qd̄ deo p̄miserūt cū ſacros ordines ſuſcepēt
frangūt. Sc̄do ſunt dei prodiſores. ū familia
em̄ dei ſūt ⁊ de expēſis eius viuūt ⁊ veſtiūt
Nūquid pdiſores ſunt q̄ iſtū impugnat ū cu
iū ſuam bonis viuūt. Tertiū ſunt pl̄i ſeductores.
pl̄m em̄ decipiūt. q̄ dat eis obligatiōes ⁊ of
 fertoria. vt deleant orando eoꝝ peccata. tgra
tiā impetrēt vite ſanctitate: vt. j. q. f. i p̄i ſacer
dotes. qd̄ nō faciunt. q̄r p̄ incoſtinentiā ſuam
deo diſplicēt. de q̄bus talib̄ btūs Greg. dič. iij
q. vii. c. in grauibus. Cum is qui diſplicet ad
intercedēdū mittitur irati animus ad dete

riora puocat. Et d talib' d' malach. iiij. Ma-
ledicā bñdictōib' vñis. q.d. dñs. Cū plm me
um bñdixerit. ego vos maledicam. Sʒ di. q̄s
vñ est b q̄ als inueniuntur sacerdotes ornati v
tutib' alijs excepto b q̄ vitio incōtinēte labo
rāt. Ad qd dicēdū singūl poete q̄ m̄ Achillis
Achillē natū intinxerat i aq̄s stigys. i. i aq̄s cu
iusdā fluminis infernalis. q̄tū ad totū corpus
excepto talo. Etiō Achilles inuulnerabil fuit
vbiq; p̄ totū corpus. n̄li dūtaxat i talo. Cū q̄
g captus amore Dollexene eā i tēplo corrum
pere statuisset. a Paride i talo pcussus interiēt
Isti poesis sensus l̄ralis est. vt dicit Holcot
lectiōe. cciij. Iste vene q̄ sūt i talo ad renū et
femoz atq; viriliū p̄tinēt rōnez. vñ Orpheus
p̄ncipalē p̄tē libidinis dixit esse i talo. Sʒ sen
sus moralis est. q̄ Achilles ē hō pfec̄t vt obe
ret esse ois sacerdos. ex q̄ sūt regū t p̄ncipū pa
tres t mḡri. vt. xcij. dī. c. Quis dubitet. Sʒ p̄
m̄rem intellige v̄tutē q̄ intinxit i aq̄s stigys.
q̄ v̄tus h̄ oes labores hoic munit. Jō taluz
n̄ itinxit. Quia q̄tūcūq; p̄ hūanā v̄tutē fuerit
hō munit' vitioz sp ad libidinē ic̄t v̄l aditus
p̄z. n̄li p̄ diuinā grām p̄fuef. Quia dīc Aug.
j.li. de baptismo p̄uuloy. Adā p̄ter imitatōis
exēplū. occulta etiā thabe carnal' p̄cupiscētie
sue. thabifcauit oēs i se d̄ sua stirpe venturos
Etiō signāter dixit Salomō Sap. viij. Scio
q̄ aliter esse nō possū p̄tinens. n̄li d̄ det. Et
sō h̄ sp̄es iusticie seu v̄tutis q̄ est p̄tinēta est a
deo p̄tinue postulāda. Et sic solū h̄ri p̄iuxta
illā exhortationē sapiētis. Eccl. xxvij. Si seq
ris iusticiā q̄ est p̄tinēta. qua corpus iuste r̄gi
tur app̄hendes illā. t indues illā q̄si poderem
honor. Est em̄ poderis tunica talaris. Et d̄r
a pos grece q̄d est pes latine. q̄ pedib' inherē
bat q̄sunt fines corporis. q̄ p̄tinēta d̄ p̄tinē
ari v̄sq; ad finē vite. Sʒ q̄ sacerdotes eā a dō
nō petūt. iō incōtinētes existūt. Sc̄do sacer
dotes oī ornati erāt sc̄ia veritati q̄ p̄ncipalis
intentio d̄ esse clerici vt possit v̄a addiscere t
v̄a doce. Nā in vita spatrū li. iij. c. xxix. dixit
bas Palladius q̄ aia fm̄ xp̄i voluntatē quer
sans aut fidelit̄ inq̄rit q̄ nescit. aut maifeste do
cet q̄ nouit. Si aut v̄trūq; dū possit nō vult. in
sanie morbo laborat. Initū em̄ recedēdi a dō
fastidiū doctrine est. cū nō appetit id q̄d ania
sp̄ esurit q̄ deū dilig. Ideo de illis tali sc̄ia or
natis exponit illud Eccl. xxi. Ornamentū au
reū prudētis doctrina. Et Malach. iiij. Labia
sacerdoti custodiūt sc̄iam t legē eius ex ore re
quirunt. Et itez Drouerb. xv. Labia sapien
tis disseminant sc̄iam. s. docēdo plm. Sed de
modernis clericis p̄dixit Jobes Apōc. vi. Le
lū recessit q̄si liber inuolur. Et Esa. xxij. Pli
cabunt sicut liber celi. Per celū intelligūt sa
cerdotes. q̄rū p̄uersatio d̄ esse in celestib' fm̄

exemplū apli q̄ dixit ad Philip. iii. Nostra p
uersatio in celis est. Sʒ talis ordo sacerdotum
recessit iā quasi liber inuolutus. vbi nulla eru
ditio vel doctrina p̄t̄ videri vel h̄ri. Ita a cle
ricis p̄ magna pte exemplū nulluz p̄t̄ videri
nec verbū eruditōis audiri. Ideo dīc Greg.
in omel. Ecce mūndus sacerdotibus plenus ē.
b̄ tñ in messe dei rarus valde inueniēt opator.
q̄ offm̄ qdē sacerdotale suscipimus. sed op̄ sa
cerdotū nō implem̄. Hec Greg. Opus em̄ sa
cerdotij est p̄us in libris studere t postea plm
docere. Sed hoc opus minime qdē iā imple
mus vbi nā sacerdotes olim studuerūt in lege
nunc h̄ri student in ludo aleē. vbi populū non
informant b̄ fortius sc̄adalizant. ppter qd̄ lu
dus aleē est eis interdictus. extra de vi. t ho
cle. c. clericī officia. vbi d̄. s. ii. Ad aleas et ta
xillos clericī nō ludāt. nec his ludis intersint.
Et dicit glo. q̄ nō dñt ludere ad aleā. n̄li pro
esculentō t poculento. nec v̄ltra solidū ludere
p̄t̄. Sed certe quidā ludūt v̄l lucrent̄. vel eti
am pdūt v̄ltra sexagenā. v̄l's. t in hoc defau
dāt paupes portione sua. Quia fm̄ Hiero. q̄c
quid habent clericī v̄ltra necessitatē suā totuz
suoz pauperum est. Qd̄. si nō dederint eis. sa
cilegi sunt atq; fures. Et de talibus deo q̄uis
simaz reddēt rationē. Tertio olim sacerdotes
ornati erant eminētia charitatis. qd̄ patuit ex
eo q̄ sua pauperibus largiter impēdebāt. Sʒ
nostrī mō si habuerint sbam huius mūdi. t vi
derint fratres suos paupes necessitatē patien
tes tñ claudūt viscera pietati ab eis. t quomō
manet in q̄t charitas dei in eis. q.d. nullo mō.
s. Job. iiiij. Quia dicit Hiero. xvi. q. j. c. qm̄ q̄c
qd̄. Qm̄ q̄qd h̄nt clericī paupm̄ est t domus
illoz omnibus dñt esse cōes. susceptiōi pegri
noz t hospitiū inuigilare dñt. Maximeq; cu
randū est illis vt de decimis t oblatiōib' qua
lē poterint sustentatōē impēdāt. Est tñ notā
dū q̄ sūt nōnulli q̄ tñ h̄nt de bonis parētū et
pprūs q̄ sufficē eis possent cōpetent̄. t tñ d̄ re
b' ecclasticis viuere volūt q̄ ad paupes cler
icos spectare merito deberēt. t quō tales orna
ti sūt charitate. certe nullo mō. Jō dīc Hiero.
vbi s. t. j. q. ii. Clericos aut illos p̄uenit ecclie
stipēdiū sustētari. qb' parentū t pp̄inchorū
nulla suffragant̄ bona. Qui v̄o bonis parentū
t opib' sustētari p̄nt si qd̄ paupm̄ est accipiūt.
sacrilegiū. pfecto incurrit t cōmittit. t p̄ abu
sione taliū iudiciū sibi manducat t bibit. hec
Hiero ad Damasum. papā. Q̄ beatus Hiero
nimus videt loqui de illis clericis q̄ ecclie nō
seruūt. si v̄o seruirēt ecclie possent de rebus
ecclie sati s̄ viuere. Idem dicebat Innocen.
Nō credimus q̄ q̄ habet beneficium viuer de
bet de patrimonio. sed de altari. extra de pre
ben. cū fm̄. nō obstante ca. illo clericos. q̄a ibi

Feria secunda in festo pasce

autō canonū intēdit phibere ne q̄s d̄ primo-nio auare thesaurizet. t̄ bona ecclie expendat. Alias aut̄ lzb̄ sua bona p̄seruare h̄edibus. t̄ bona ecclie expēdere. Et b̄ Iano. notat ex de p̄bē. eps. Et i.q. ii. clerici oēs. Per h̄ signum vniuersale dicebat Iohes d̄ deo. q̄ clerici viue-tes de m̄rimoniālib̄ dūmō defūunt ecclie iu-ste recipiūt stipēdū ab ecclie. Qui em̄ ad on- eligiſ nō d̄z repelli a mercede. ex d̄ p̄bē. cū f̄m necia dicta sunt 3 Hiero. vbi s. q̄ ip̄e vult. q̄ sua auare custodiūt. t̄ de reb̄ ecclie viuūt sa-crilegiū cōmittūt. q̄ q̄ sua sic reseruant cupidi-tatis vitio rei p̄uincūt. Et dicit glo. sup. c. cle-ricos. Si ex cupiditate p̄seruēt moralē peccāt. sec̄ at si paupib̄ amic̄ suis huēt. Itē sunt nō nulli clericī q̄ t̄m h̄nt d̄ bñficijs. q̄ forte tres v̄l q̄ttuor. aut interdū decē clericī paupes possēt sustētari d̄ ill. t̄ quō eminēs charitas hos ad-ornat nequaq̄. Et vt clari h̄ intelligāt. Qui-dā dicūt q̄ h̄re p̄nt plura bñficia eo q̄ sūt nobi-les. q̄b̄ dicēdū. Si filij dei sūt t̄ ecclie vtile sūt volētes excedere mensurā nobilitati sue. for-sitan iustū est vt d̄ bñficijs ecclesiasticis p̄ ceteri accipiant. si p̄t fieri absq̄ iactura aīarū. Sz si filij dyaboli sūt q̄ rōne de bonis dei p̄ceteris accipiāt. Nūqd d̄z d̄ns nobilitatē filiorū dyaboli honorare q̄ nihil p̄sūt. Certe nequaq̄. nā dič Lōbard. q̄ ip̄e nō vult h̄re accipit̄rē q̄ ca-piat alaudā. t̄ p̄medat gallinā. Sic d̄ns nō vult h̄re i ecclia sua q̄ multū ei p̄stent t̄ nihil p̄sint. Quidā etiā dicūt q̄ p̄nt h̄re plura bñficia. q̄a sapiētores t̄ potētores sūt q̄ ad seculū. Qui-bus dicendū q̄ cupiditas t̄ auaritia doc̄z eos in hac pte. In dolosa em̄ statera cupiditatē ni-hil p̄oderāt spūalia s̄ solū tpaliam. Ideo loq̄ns Berñ. de auaritia in platis dicit. Optimi di-spensatores rex q̄ de maximis minimā curam gerūt. Q̄ aut̄ dānabile sit plura h̄re bñficia. refert Apiani. c. xx. Cū qdā clericūs valde l̄ra-tus agonizans fratrē de ordine p̄dicator̄ ad-uocari mādasset t̄ p̄siliū quereret q̄s in p̄rio migraturus reduxit ei ad memoriam disputatō-nē illā solennē q̄ facta fuit. Marisius anno dñi M̄ccxxxviii. a. Guillelmo ep̄o parisiēsi t̄ ml̄tis doctorib̄ et magistris in qua. pbatū fuit q̄ duo beneficia dūmodo vñū valeret. xv. libras parienses tenere cum salute non posse. Sed q̄ iste clericūs duas prebendas habuit quaruin-vna ad omnē vite copiā omni homini clero sufficere potuisset. Cōsuluit igif vt vñā p̄ben-darū illarū resignaret. Tunc ille facie cōuersa dissimulans. hoc tātū dixit. Orate dominum vt insipiret. Nec diu postea cū frater recessiss̄ expirauit. Post illius obitū cū dictus frater stupefactus nūmū cogitaret. cur tātus homo t̄ tantus clericūs si mortale peccatuž esset plu-ra beneficia retineret. in tali statu mortuus ex-

titisset. Hox quasi semi vigilanti defūct⁹ ap-parens dixit. Hec sola p̄bendarū causa est p̄ qua infelix ego eternaliter sum damnatus. Tertio de prelati secularibus. s. principibus nobilibus t̄ militaribus videndū sit. an stat⁹ eoꝝ congruat statui antiquoꝝ. Et si solerit in-spicitur videſ in multis valde inclinatus. naꝫ in primis status taliū herodio similabat. Est em̄ herodius f̄m magistrū. xii. pprieta. auis-regia t̄ pia. nam eodē sedulitatis officio q̄ p̄p os fetus pascit. pari ministratiōe pullū ab aq̄/la electū sibi n̄ agnituſ suscipit t̄ nutrit. Sic an-te tpa nostra fuerūt nobiles regū atq̄ pī. t̄ ma-gna sedulitate subditos suos pascēbat. i eo q̄ eis t̄ substātie eoꝝ p̄cebāt. Et d̄ multi exēplis cā breuitatis dūtaxat illō ponā qđ refert Sue-tonius de tiberio cesare. Cui duꝫ suaderef vt tributa augeret regionū r̄ndit. Boni pastoris est pecudes nutrie nō deglutire. vt in glo. cle. ad nr̄m. de cen. Refert etiā Josephus de ipso q̄ cū querereſ ab eo. quare procuratores fre-quenter nō mutarētur. r̄ndit in h̄ pcere plebi-cule sue. Scientes em̄ pcuratores le breuē ha-bere pcurationē emungūt v̄sq̄ ad sanguinez. Et q̄ recētes supueniūt dissipāt quicqđ inue-niūt. Et pbat illud p̄ exēplū cuiusdā vulnera-ti q̄ cū iaceret i via. t̄ nō ammoueret m̄ltitudi-nē muscas a vulnē. supueniēs qdā t̄ estimās q̄ nō posset ex imbecillitate muscas fugare. q̄ apperuerūt vulnus effugauit. Ad quē ille. ma-le inq̄t mihi fecisti. q̄ q̄s amouisti tā plene erāt sanguine t̄ pax me molestabāt q̄ aut̄ supueniēt recentes acrius stimulāt atq̄ pungūt. Sz nūc qdā plati secularis. principes. nobiles. t̄ mili-tares similanf nīsis. Sunt em̄ nisi pui falcoes t̄ tñ sunt animosi t̄ crudeles p̄ quantitate cor-poris sui t̄ p̄danf paruas auiculas. Sed i ne-cessitate nō parcunt sui speciei sicut faciūt maiores falcones. Quia dicit Amb. in examerō. Omēs aues venales als venatice p̄danf pre-dā alterius generi q̄ de sua specie. excepto so-lo nīso. Moraliter p̄ maiores falcones intelli-gunt reges t̄ principes comites t̄ barones. q̄ cōmuniter viuūt de p̄datione ecclie religioso-rū et pauperū subditoꝝ. Sed interdū parcūt alijs regibus t̄ principibus qui sunt sui gene-ris. Nam ecclias spoliant decimis t̄ domi-bus. religiosos suis possessionibus et redditib-bus. paupes subditos suis laboribus. qđ tñ damnabile est. Nam refert Petrus damiani. Quidā comes bone opiniois t̄ vite innocentib-les iudiciū hominū est defunctus. Hunc qdā religiosus vidit in somno gradu cuiusdā scale que inter stridentes t̄ crepantes flamas vi-debat. Cūq̄ quereret quare comes q̄ tam ho-neste vixerat illic torq̄ref. audiuit q̄ ppter qn-dā possessionē cuiusdā ecclie quam pauus

eius abstulerat. **C**ui iā ille decimus in hereditate successerat. **E**x h̄ videāt dñi ne bona eccl̄iaꝝ a parentibꝝ suis iniuste possessa ip̄i simili ter fuēt ꝑ h̄az iniusti possessores non existant. **Q**uita dīc dñs Exo. xx. **E**go sū dñs de tuus fortis zelotes visitas iniuitatē patrū in filios in tertia ꝑ quartā generationē. **I**dē allegat d̄ renū. c. **N**isi cū p̄dē p̄ Inno. tertii dicens. **S**i tu es dñs terrenus ꝑ fortis ad tuendā tuā iniuitatē. vide qđ facias. qđ ego sum dñs de tuus. etiā fortis ad puniendū tuā iniqtatē. **S**ed p̄ puos nifos intellige alios militares simpli cles generosos. ꝑ vasallos q̄ nulli parcūt. nam p̄dantur bona regū. p̄ncipū. comitū. baronū. **I**n sup ecclesiā decimis spoliant bona pau perū subditorꝝ rapiūt. ꝑ segetes eoz cum canibꝝ suis venaticis cinculcant. volunt em̄ immunes esse a dandis decimis. et alijs iuribus ecclesiasticis cū tñ nec reges immunes sunt ab sp̄is. **N**ā dīc clemēs papa sc̄ds. extra d̄ maio. ꝑ obe: c. ōes. **D**ēs inq̄t p̄ncipes terre ꝑ ceteros hoies ep̄is obedire. b̄tūs **P**etr̄ p̄cipiebat vbi dicit glo. ergo p̄ncipes s̄blūt ep̄is extra d̄ ma. ꝑ obe. solite. ꝑ. xcvi. di. duo sunt. ꝑ addit glo. **R**ex h̄ns multos ep̄os sub se in suo regno tra ctabit causas spirituales corā illo ep̄o in cuius territorio h̄z larē. i. domū p̄ncipalit. vt p̄ba tur. **L**. vbi senatores vel clarissimi ciuiliter v̄l criminalit̄ p̄ueniat li. i. **D**ecimas aut̄ p̄diales dabit huic ep̄o in cuius territorio sunt sita pre dia. vt extra de paro. c. significauit. **S**z als de cimas dabit vbi audit diuina officia ꝑ p̄porti onabiliter diuidēdo si audit in pluribꝝ. vt ex. de testa. c. relatū. ꝑ. ff. ad municipales. **E**t d̄ in colis li. s. ꝑ titulo. j. **E**t si reges ꝑ principes te nent ep̄is suis obedire. ꝑ eis decias dare. m̄to fortius ad has decimas dādas tenēt barones. generosi ꝑ vasalli. ꝑ si nō dant. corā distri cto dei iudicio reddēt rōnem. ꝑ demonū audi ent accusationem. **N**d̄ p̄bat Ap̄arius in exemplo. In brabat̄ pte erat iuuensis generofus. q̄ quis esset seculo deditus. b̄tē tñ **M**arie de uotus quotidie tres quinquagenas in suis salutatiōibꝝ exoluebat. **I**nfirmat̄ aut̄ ad extre ma p̄duct̄ ē. **C**ū p̄ horas plurimas diei iacu isset. renixit subito ꝑ sororē monialē q̄ circa eū sedebat inclamauit. **S**oror ecce inq̄t redij. cito aduocari facias sacerdotē. **M**irātibus oibꝝ sacerdos aduocat̄. ꝑ in maxima leticia coram oibꝝ p̄fite dīcēs. **A**d tribunal xpi iudic̄ rap tus cū in tribꝝ maxie a demonibꝝ accusatus. ferriḡs sua deberet̄ me. p̄iſſimam̄ xpi roga uit xpm̄ filiū vt ad corpus reducerer. locū pe nitentie suscepturnus. nec mora factū est vt ro ganit. **A**nu de pctis erat p̄ q̄ erā damnādus. decime quas d̄ bonis ꝑ agris subtraxerā sacer doti. **S**c̄dm q̄ cū sodalibꝝ meis pisces q̄rūdā

reliosorꝝ furto subtraxerā. **T**ertiū ē q̄ segetes ꝑ fruges pauperū cū canibus meis venaticis vagādo destruxerā. **H**ocigitur cum corā omnibus loquereſ. quidā ex mansionariis respō dit. ecce inquit cur p̄ damno isto p̄petue dam nandus eratis cum nos omnes vobis puro cor de remisimus t̄ ille. **B**ibi quidem inquit remissio vestra nequaꝝ sufficerat ad salutē. cuꝝ copiosior essem vobis in iniuriis refundēdis. q̄ vos mihi in iniuriis remittēdis. **T**hec dicēs restituēda dāna. ptinꝝ assignauit. sibiꝝ dispo sitis rebꝝ domꝝ in spe ꝑ pace mirabili sp̄m exa lauit. **J**o p̄sulendū ē talibus generosis q̄ deci mas suas sacerdotibus suis nō subtrahāt sed integre soluāt. ꝑ dent cesari que cesaris sunt ꝑ deo que dei sunt. **M**ath. xxii. ꝑ pariter salua bunt. **Q**uarto d̄ ciuibꝝ vidēdū. an stat̄ eoꝝ n̄ sit valde inclinat̄. oli em̄ ciues intendebāt bo nis opibꝝ ꝑ elemosynis. nūc d̄o intendit̄ iniqtatibꝝ. iniusticiis ꝑ vsluri. **S**ic aī longe p̄dixit dauid p̄s. lviij. **V**idi iniqtatē ꝑ p̄dictionē in ci uitate. **T**ota die ac nocte circūdabat eā super muros eius iniqtas. ꝑ labor ī medio eius ꝑ in iusticia. et nō defecit de plateis eiꝝ vslura ꝑ do lus. **A**bi tangit p̄ncipalit̄ quatuor pctā q̄ in ci ubus dñant̄. **P**rimū est in p̄ciuū opp̄ssione. nā vñus ciuis querit opp̄mēre p̄ciuē suū. ne et ī diuitiis vel honoribꝝ coequet. **E**t h̄ tāgit cū dīc. **I**n iqtas. **S**c̄dm est in supfluorꝝ cōgregatiōne quod tangit ibi. labor. **N**ā p̄tinuelab orando congregant aliena. **R**ecte sicut coruus furas quicquid p̄t asportare. ꝑ cōgregat ab scondendo. ꝑ credit se alias inuenire. **S**ed ve ntūnt bestie ꝑ totū comedunt. si est cibus. **S**ic multi de ciuibꝝ auarissimi sunt. nā q̄cqd p̄t lucrari abscondūt in arca. donec moriat. ꝑ tūc interdū bestiales homines hec p̄gregata deuorant ꝑ consumūt nec apud veros heredes ma nebūt. quia de male quesitis vix gaudet tertius heres. **I**deo dicit p̄s. **T**hesaurizat ꝑ igno rat cui congregabit ea. **E**c̄ces. iij. **E**st inquit vñus ꝑ sc̄dm nō habet. s. filium nō fructum. et tamen laborare non cessat. nec saturant̄ oculi eius diuitiis. **T**ertium est in alienorum reten tione. et tangit ibi. iniusticia. **P**erdix enī vt dicit Ambrosi. in exameron. oua alterius rapit et tenet et pullos p̄creat qui ad vocem matris relinquent falsam matrem. ꝑ sequunt̄ eā. **S**ic moraliter quicquid est iniuste quesitū seu acquisitū ꝑ illicite. totum est furtū. **V**idemus em̄ q̄ mercatores vel per viam vslure. vel aliā conuentiōnem emūt terras et redditus. q̄ aliū procurauerunt ꝑ tenent. aut accipiunt ad tem pus. **S**ed certe post mortez suam omnia ab eo et heredibus suis auferuntur et recedunt. **E**t talibus exponitur illud Hier. xvij. **P**erdix sicut que nō peperit. fecit diuitias ꝑ nō in iu

Feria sc̄da infesto pasce

dicio. Quartū est i pecuniarū vsuraria accōmodatiōe. Dicūt em̄ quidā vsurarij cū vsura dicaf ab ysu. q̄ pecunie mee ysum habet ysurā mibi inde p̄stare d̄z. vi. C. de ysur. rei iudicate. Alij aut̄ sic dicunt cū creditor mutuat pecuniā suā. debitor obligaf ei ad recōpēsandū extra de testa. cū in officijs. Igīt̄ t̄ hāc obligatiōne pōt̄ creditor deducere in pactū vel salte sperare eius effectū. Ad p̄mos aut̄ q̄ dicunt q̄ ysurā dicaf ab ysu t̄c. Et allegat̄ pro se leges fīm quas ysurā est nōmē iuris. dicūt doctores q̄ oēs leges q̄ p̄mittūt ysuras nō valet nec tenent. Primo q̄ ysure phibitesūt. Exo. xxiiij. nō cōmodabis ad ysuras. Et p̄s. xiiij. Homine q̄s hitabiti tabinaculo tuo. Et r̄ndit. Qui pecuniā suā nō dedit ad ysurā. Et xps ore p̄prio Luce. vj. Abutuū inq̄t dātes. indenihil sperantes. Et q̄ ysure dei autoritate phibite sunt q̄ sup̄ leges est. et cum par in parē non ha bet imperiū exē de elec. innotuit. multomin' in maiorē. Ideo imperator terrenus non potuit cōcedere legē h̄ deū. Sc̄do q̄ sunt h̄ naturalē iusticiā q̄ naturalit̄ illicite sunt. S̄z h̄ ius naturale lex nō valet. di. viij. q̄ p̄tra mores. t̄ di. vi. s̄. Is̄ ita. t̄. xxxij. q̄. viij. flagitia. Tertio q̄ iure ciuili dicit lex. q̄ sacre leges nō dēdignātur imitari sacros canones. sp̄aliter in m̄rimo nūjs t̄ i ysurā vt in autētica. vt clerici ap̄ epi scopos p̄prios p̄ueniāt. colla. vj. t̄. ii. q̄. iij. s̄. hinc colligif: t̄ extra de noui op̄. nūcia. ca. itel leximus. Et fīm canones n̄ p̄nt exigi. igīt̄ nec fīm leges. Nā d̄r̄ deysuris. ex graui. in elemētinis. q̄ cōmunitates loco p̄ non offensam dei et p̄ximi. ac p̄tra iura diuina pariter et humana ysurariā approbat̄ prauitatē. Et statuunt ysuras exigi t̄ solui t̄ debitores scient cōpellunt eas ad soluēdū. Tales igīt̄ siue sint p̄tates. capitanci. rectores. p̄sules. iudices. p̄siliarij. vel alij q̄s officiales. q̄ statuta hm̄oi d̄ cetero facere scribere vel dictare. aut q̄ soluan̄ ysure. vel cum solute repetūt̄ non restituant plene ac libere scient iudicare p̄sumpserint. sentētiā excōicationis incurrit. Et infra. Sane diciūt. Sane si q̄s in illū errorē inciderit vt p̄tinaciē affirmare p̄sumat exercere ysuras nō esse peccatū. decernimus eum tanq̄ hereticū punien dū. Et sanc. Tho. ii. ii. q̄. lxxviii. q̄ ille q̄ accipit mutuū ex debito iusticie tenet ad plus r̄co pensandū q̄ mutuo acceperit. Un̄ p̄tra iusticiā est si ad plus reddendū obligat̄. Quinto d̄ mulieribus tā nuptis q̄ etiā innuptis. si quis p̄sideret. vidit statū ip̄az p̄raū t̄ valde inclītū. Nā q̄ndā mulieres erāt humiles t̄ deuote. nūc sunt indeuote t̄ fugbe. Et b̄ sup̄bia ex ml̄tis p̄uenit. Primo ex vestib̄ caudas. nā longas trahūt caudas post se. t̄ p̄cipuen nobiles t̄ generose. t̄ quedā etiā ciues. q̄ p̄ciosis vestib̄

terrā induūt t̄ ornāt. t̄ demoniace q̄ de paup̄ib̄ minime curāt. Quib̄ dīc xps in iudicio. Matb. xxv. nudus erāt t̄ me nō cooperiūt̄. Quia caudis suis pulices colligūt t̄ puluerez hoib̄ inouēt. Sz xpm̄ quē i tot paup̄ib̄ despēciūt nō operiūt. f̄ tunēdū est ne dyabol̄ i caudis eaz sedeat aut q̄escat. Nā legit̄ d̄ qdā sctō gy ip̄e vidit quēdā dyabolū rideat̄. t̄ q̄s iuit ab eo cur rideret. r̄ndit. Vidi sociū meū eq̄tantē sup̄ cuiusdā mulieri caudā. t̄ dū traheret caudā cecidit sociū meū i lutū. vidi t̄ risi. Sz dices. Talis vestis decet statū meū eo q̄ nobil̄ t̄ generosā. q̄re te demonis fūitute sb̄ijcis i eo q̄ sup̄bis q̄re ḡ debes nobilitatem generis cū nobilitate sc̄titat̄ t̄ v̄tut̄ p̄tinuare. q̄ nobilitas sola ē ai q̄ morib̄ ornat̄. iō dīc qdā sapiēs. Nobilitat̄ ad h̄ memineri vt cū claritate generi moy sc̄titat̄ p̄tēdas. t̄ cū nobilitate corporis ai nobilitate p̄ficias. t̄ h̄ ai nobilitas stat i hūilitate castitate t̄ charitate t̄c. Idcirco q̄nto maior es. s̄i generositate t̄ nobilitate. humilia te in oībus Eccl. iiij. Sc̄do p̄zi vestiū sup̄fluitate. Nō em̄ p̄tētāt i duab̄ v̄ltrib̄. f̄ inf̄dū eas m̄ltipliūt̄ vt a tīneis corrodāt̄. d̄ qb̄. Iac. v. Agite nūc diuites. plorate t̄ v̄luate i miserijs v̄ris. Et q̄ re dñt flere ponit rōnē. Biuitie v̄rep̄utrefacte t̄ vestimēta v̄ra a tīnea comesta. Tertio p̄zea rū sup̄bia i corrīgīs sericeis. deaurati v̄l d̄ argēta. q̄b̄ ornat̄ v̄tēt̄. Cū em̄ sacc̄ bon̄ frum̄to plen̄ sit p̄uenient̄ ligat̄ fūne vni obuli. n̄ modica satuitas ē ad ligādū saccū plenū imūdicia q̄rere sonā sericeā deauratā vel d̄ argētā. Uel etiā cū ad ligādū vasa vīna p̄ciosa p̄t̄ nētia circuli lignei luffiant. p̄z ridiculū esse cīrculos deauratos q̄rere ad ligādū vas ventris q̄d abominat̄e plenū est. Nā legit̄ d̄ quādā muliere q̄ dicebaſ Altipiades. q̄ erat pulcērima. quā vidētes discipuli Aristotelē d̄ ei pulcēritudine mirātes. ip̄am ad Aristotelē duixerūt. q̄ visa ait. vt recitat̄ Boeti li. iij. d̄ p̄so. psa. viij. Siliceis ocul̄hoies vterent̄. vt eoz visus obstāt̄a penetraret. nunq̄d introspect̄ viscerib̄. Altipiadis illud sup̄ficie pulcrū corp̄ turpissimū videref. q. d. viiq̄. Et si corpus mulieri pulcre ē ita turpe. q̄reyelint illud cīglis sericeis ita adornare. Quarto p̄z h̄ sup̄bia i p̄ciosis peplis. q̄ multū displicēt deo. Si em̄ displicet p̄ncipi terrestri cū videt vexillū inimi ci sui i terra sua. t̄ m̄ltomagl cū viderit illud i sup̄iori p̄te castri sui. Sic p̄ncipi celesti multo magis displicet q̄n̄ viderit signū sup̄bie. s̄. peplū croceū vel aliqd̄ p̄ciosū q̄d̄ est dyaboli vexillū in sup̄iori p̄te castri sui. s̄. i capite mulieri t̄ videt vexillū suū. s̄. humilitatē penit̄ esse remotū. Si vis d̄ hac materia latī p̄dicare. vid summā vitioz Guilhelmi tractati de sup̄bia

Sermo

V

Z Sexto vultimo si videri rusticorum statum inueni es ipsum valde inclinatum. nam olim rusticitas dicebat sciam. ut dicit Hieron. in plogo biblie. Et alle gat. iij. q. viij. c. Sancta quippe rusticitas solum sibi pertinet. Hunc de hac scititate sunt inclinati. quod non soluunt decimas et primicias. xvij. q. j. Reuertimini. t. c. decime. Et si soluunt tunc vel coacti et peius frumentum dant quod habent. Sunt enim pni ad homicidia. periuria. fornicationes. odia. et damnata qui faciunt agris alteri. ut extra dominium. et damnata. da. c. si rixati. Ideo totus mundus iaz in maligno positur est. Job. v. Quare quilibet debet rogare dominum. Unde nobiscum dominus tecum. Feria. iij. Pasce.

A **S**tetit Ihesus in medio discipulorum suorum et dixit eis par vobis nolite timere. Ita scribitur Luc. vi. Secundum astronomos sol est medi inter planetas nam sicut septem planetae numerando ascenderendo. Primus est luna. Secundus est mars. Tertius venus Quartus sol. Quintus mercurius. Sextus Iupiter Septimus saturnus. Unde Ihesus. Post simum se quod ultimo luna subest. Dat ergo et per medium planeta est sol. Spualter Christus qui intelligit per sole tenet ubiqus medium. Et primo in trinitate. quod ipse est media persona in trinitate. et hoc quod continet cum patre in ista perpetuate quod ab ipso est aliud. scilicet spiritualiter et communica cum spiritu sancto in ista perpetuate quod ipse est ab alio. scilicet a patre per eternam generationem. Secundo tenuit medium in nostra reformatione. quod mediator fuit inter primum et secundum hominem. Et hoc apostolus. Ioh. ii. Unde est mediator dei et hominum homo Christus Iesus qui dedit in redemptionem semetipsum pro nobis. gloriamque ad sufficientiam non contumeliam ad efficaciam. quod peruenit ex demeritis aliquarum quibus Christus ex demerita non perficit passio Christi. quod sicut Christus est mediator reconciliatio hominem deo. ita per nos est medium separans hominem a deo: ut dicit Augustinus super Iohannem. Et dicit Augustinus. li. ix. de ci. dei. c. xix. quod omnes homines contumeliam mortales miseris sunt. optuit medium esse quod non solum homo verum etiam deus esset: ut homines ex mortali miseria ad immortalitatem produceret. quem neque non fieri mortaliter optebat. neque permanere immortalem. Tertio tenuit Christus medium inter iudeos et gentiles. Inveniens tandem lapis mediutus utrumque parietem ecclesie. iudeos videlicet et gentiles. Et quod post. cxvii. Lapidem que probauerunt edificantes hunc factum est in caput anguli. ubi secundum glo. ad Ierusalem legis de Christo qui est lapis quem probauerunt iudei in passione. sed factum est in caput auguli in sua resurrectio. Quarto tenuit medium in sua nativitate. quod media nocte nasci voluit. In secundum illud Sapientiam. xviii. Hunc medium silentium teneretur oia. et non in suo cursu medium iter habet. oportet secundum tuum a regalibus sedibus venire. Quinto in sepulchro locatoe. quod ibi fuit mediutus.

inter duo aialia secundum illud Abacuc. iii. c. In medio duum aialium cognoscet. Sexto in duas vias rurum positore quod in duos rurum quod fuit in medio duas vias: ut dicit glo. Luc. iij. Septimo tenuit medium inter doctorem interrogationem et auditionem. quod Luc. iij. mense eius et Ioseph inuenientur eum sedete in medio doctorem audientem illos et interrogatorem Octauo et psecutorem evasione. quod cum vellent eum precipitare de monte. ipse transiens per medium illorum ibat. Luce. iiij. Non in discipuloz miseratione. ego in medio vestrum sum sic quod misstrat Luc. xxij. Decimo in crucis passione quam ascendit in media die. scilicet sexta hora. Bath. xxvii. Unde decimo in latronum crucifixio. quod cum Christum crucifixerunt. alios duos hinc et hinc. medium autem Ihesus Job. xix. Duodecimo in saluti humanae operatione rotatus est salutem in medio terre. Ps. lxxij. Tredecimo verus sol Christus tenuit medium in sue pacis donatione. Et hoc dicunt vox tua veritate proposita charitati. Stetit Iesus tecum. In quibus duo tamquam tur. Mediatoris permanet. ibi. Stetit Iesu in me. Triumphantem clementiam. ibi. et dixit Pax tecum. De primo sciendum secundum naturales. Aqula libenter nesciat in arbore que bonum habet medium inter ramos. et propterea taliter querit arborum. et inuenta in ea pullificat atque manet. Spualter aquila significat Christum. secundum arborum hominem. quod ipse est arbor euersa secundum proximum. Illius arborum bonum medium est quelibet arbus. quod ut id est proximus. Ethico. Disputatus in medio persistit. In hoc medio existit libenter nesciat aquila Christus. eo quod medium in omnibus est laudabile. Ethicus. Iohannes quod talia media. et ruribus inuenientur ea. ibi in hominem aeternam tamquam mediator. Primum ergo medium in quo libenter stat et manet Christus est iustitia. quod est media inter crudelitatem et remissibilitatem. Si ei vis ut Christus tecum maneat iustus te esse optimes. Et huius iustitiae omnes dominus diligere homines. principaliter tamen iudices et rectores. secundum illud Sapientiam. i. Vilitate iustitiae omnes qui iudicant terram. Nam ut dicit Leofredus. li. d. regimine principum. c. vij. Per iustitiam edificata est terra. constituti sunt reges et obediunt subditus. et domesticata est frumentum. et appropinquit remotus. et salvantur ale. et liberantur ab omni vitio. Ad quod probandum legitur Exodus. xvij. quod amalech pugnatur erat et Israhel. Iohannes dicit Moses ad Iosue. Elige tibi viros. et egressus pugna et amalech. ego autem stabo in vicina collis hinc vocata dei in manu mea. et sequens. Cum eleuaret moyses manus propter Israhel superbat. Moraliter Amalech interpellatur propter linguis sanguinibus. vel gressus bruta. Et significat demones qui nituntur lingere sanguinem. in partem hominum. vel significat virtus qui faciunt homines brutales quod dicitur. Boethius. li. iiiij. psalmus. iiiij. Versus in malitia humana amiserent naturam. quod dicitur. amodo non merentur homines esse bestie et brutales. Illi igitur spumales amalechites. scilicet demones et partem pugnaturi sunt iterato et filios Israhel. quod significantur si